

Η Τεχνητή Νοημοσύνη εναντίον του Νου του Θεού

*«Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού.
Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτού και
ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού. Διότι τις εγνώρισε τον
νούν του Κυρίου; ή τις έγεινε σύμβουλος αυτού;»
—Ρωμαίους 11:33, 34—*

Ένα από τα πιο συζητούμενα θέματα στον σημερινό κόσμο της τεχνολογίας είναι η Τεχνητή Νοημοσύνη, που συχνά αναφέρεται απλώς με τα αρχικά της «AI» (Artificial Intelligence). Εν συντομία, η Τεχνητή Νοημοσύνη ορίζεται ως η ικανότητα των μηχανών να εκτελούν εργασίες που συνήθως συνδέονται με την ανθρώπινη σκέψη και νόηση. Είτε το συνειδητοποιούμε είτε όχι, οι περισσότεροι από εμάς είμαστε χρήστες τεχνητής νοημοσύνης με κάποιο περιορισμένο τρόπο. Όταν ψάχνουμε στο Διαδίκτυο, παρακολουθούμε ένα βίντεο YouTube, ψωνίζουμε στο Amazon.com, χρησιμοποιούμε εργαλεία αναγνώρισης φωνής όπως το Siri και την Alexa ή χειριζόμαστε ένα αυτοοδηγούμενο αυτοκίνητο, συχνά επηρεαζόμαστε, ίσως εν αγνοία μας, από την Τεχνητή Νοημοσύνη.

Τέτοιες χρήσεις, καθώς και άλλες, μπορούν να αποδειχθούν χρήσιμες για τους ανθρώπους στον σημερινό κόσμο που βασίζεται στην τεχνολογία. Ωστόσο, υπάρχουν περιορισμοί στην αξία και την εγκυρότητα των εφαρμογών

Τεχνητής Νοημοσύνης. Αυτοί οι περιορισμοί πηγάζουν κυρίως από το γεγονός ότι, τελικά, οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τα συστήματα ΑΙ. Είναι αυτές οι αποφάσεις δίκαιες, ηθικές, διαφανείς και υπεύθυνες; Οι άνθρωποι πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για τυχόν «αθέλητες συνέπειες» από αστοχίες συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Σε πολλές περιπτώσεις, τέτοιες αδυναμίες μιας εφαρμογής τεχνητής νοημοσύνης ενδέχεται να απαιτούν μόνο μικρές προσαρμογές. Ωστόσο, σε ένα χειρότερο σενάριο, μια αποτυχία τεχνητής νοημοσύνης θα μπορούσε ενδεχομένως να είναι καταστροφική για ένα άτομο ή για τις μάζες.

Σε πιο λεπτομερές επίπεδο, οι περιορισμοί της Τεχνητής Νοημοσύνης μπορούν να εντοπιστούν καλύτερα με τρεις τρόπους. Πρώτον, ένα σύστημα τεχνητής νοημοσύνης, που αναπτύχθηκε και «εκπαιδεύεται» από ανθρώπους, είναι τόσο καλό όσο τα αρχικά δεδομένα που του παρέχονται για να λειτουργήσει ως εκπαιδευτής του. Οι αποφάσεις και οι ενέργειες της τεχνητής νοημοσύνης μπορεί να είναι προκατειλημμένες ή εσφαλμένες εάν τα δεδομένα που παρέχονται από τους ανθρώπινους εκπαιδευτές τους είναι επίσης μεροληπτικά ή λανθασμένα. Δεύτερον, η τεχνητή νοημοσύνη στερείται συναισθηματικής νοημοσύνης, καθώς δεν μπορεί να συνυπολογίσει ανθρώπινα συναισθήματα, συναισθήματα και νοοτροπίες στη λήψη των αποφάσεών της. Τρίτον, παρόλο που οι οργανισμοί συνειδητοποιούν όλο και περισσότερο την ανάγκη υιοθέτησης της καινοτομίας τεχνητής νοημοσύνης προκειμένου να παραμείνουν ενημερωμένοι με τις τεχνολογίες, συχνά αποτυγχάνουν να την προσεγγίσουν από σκοπιάς στρατηγικού επιχειρηματικού μοντέλου.

Η ουσία σχετικά με την Τεχνητή Νοημοσύνη είναι ότι, δεδομένης της περιορισμένης και συχνά λανθασμένης φύσης της ανθρώπινης λογικής σε αυτόν τον αμαρτωλό κόσμο, η πίστη στα οφέλη της τεχνητής νοημοσύνης συνοδεύεται από μια σειρά περιορισμών και προφυλάξεων. Από την άλλη, η πίστη στον Παντοδύναμο Θεό της Βίβλου,

τον Δημιουργό του Σύμπαντος, πρέπει να είναι ακλόνητη και απεριόριστη. Η υπέρτατη νοημοσύνη του Θεού, καθώς και ο τέλειος χαρακτήρας του στη χρήση αυτής της νοημοσύνης, δεν είναι μόνο πολύ πιο πάνω από οποιαδήποτε εφαρμογή τεχνητής νοημοσύνης, αλλά και πολύ ανώτερη από κάθε ανθρώπινο μυαλό που σχεδίασε αυτά τα συστήματα.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ

Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός, και η συντριπτική πλειονότητα από αυτούς δεν έχουν σαφείς ιδέες για αυτόν και ποια μπορεί να είναι τα σχέδιά του για την ανθρώπινη δημιουργία του. Ωστόσο και ανεξάρτητα από τη μορφή που μπορεί να πάρει, στην καρδιά και το μυαλό του ανθρώπου συνήθως επιβραδύνεται η επιθυμία για λατρεία μιας ανώτερης δύναμης.

Μια ευφυής πρώτη αιτία, σε αντίθεση με την απλή τύχη, είναι η μόνη λογική βάση πίσω από κάθε δημιουργία. Το γεγονός της ύπαρξης ενός Θεού με υπέρτατη ευφυΐα φαίνεται στον άπειρο σχεδιασμό αυτού του μεγάλου σύμπαντος, συμπεριλαμβανομένου του ηλιακού μας συστήματος και του σπιτιού του ανθρώπου, του πλανήτη Γη. Φαίνεται επίσης στην οργανική και ανόργανη ύλη και στη σχέση των δύο. Φαίνεται στον αέρα που αναπνέουμε, στο νερό που πίνουμε και στο φαγητό που τρώμε. Ο άνθρωπος δεν δημιουργήθηκε για τον αέρα, ούτε για την τροφή. Αυτά, μάλλον, σχεδιάστηκαν και προετοιμάστηκαν για τον άνθρωπο πολύ πριν δημιουργηθεί. Τι στοργικό και έξυπνο σχέδιο ήταν αυτό από την πλευρά ενός πανσόφου Θεού και Δημιουργού!

Ο Θεός που λατρεύουμε, ο Θεός της Βίβλου, μας παρουσιάζεται παντού, και σε κάθε σελίδα του Λόγου του, ως προσωπικός Θεός. Έχει προσωπικότητα. Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας σκέφτεται, αισθάνεται και βούλεται. Το ότι σκέφτεται δείχνει ότι έχει διάνοια. Το ότι νιώθει αποδεικνύει ότι έχει ευαισθησίες· και το γεγονός ότι θέλει σημαίνει ότι έχει χαρακτήρα και ενεργεί

με συνέπεια με αυτόν.

Σχετικά με τη διάνοια του Θεού, η Αγία Γραφή δηλώνει: «Ο ΚΥΡΙΟΣ ο Θεός των θεών, γνωρίζει» (Ιησ. 22:22· Ψαλμ. 44:21· Πράξεις 15:18). Ο Θεός, τον οποίο λατρεύουμε, έχει επίσης ευαισθησίες. Αισθάνομαι οίκτο. Αγαπάει. (Ψαλμ. 103:13) Επιπλέον, ασκεί τη θέλησή του. Ο Ιησούς μας έχει διδάξει να προσευχόμαστε: «Ελθέτω η βασιλεία σου. Γενηθήτω το θέλημά σου». —Λουκάς 11:2

Ο Θεός εργάζεται, αλλά πάντα σύμφωνα με την «βουλήν του θελήματος αυτού». (Εφεσ. 1:11) Ποτέ δεν θεώρησε απαραίτητο να συμβουλευτεί κάποιο από τα πλάσματά του για το τι πρέπει να κάνει ή πώς. Αυτό είναι ένα γεγονός που θα μπορούσαμε κάλλιστα να σκεφτούμε, γιατί μερικές φορές είμαστε επιρρεπείς, στις προσευχές μας, να συμβουλευόμαστε τον Θεό τι πρέπει να κάνει. Είναι ευτυχές για όλα του τα πλάσματα που δεν λαμβάνει υπόψιν τις συμβουλές τους.

Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι, αρχικά, μόνο ο Θεός κατείχε την αθανασία, η οποία είναι μία από τις ιδιότητες ενός θεϊκού όντος, και όταν ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, του δόθηκε η θεία φύση. (Α' Τιμ. 1:17· 6:16· Φιλ. 2:9-11) Ένας καλός ορισμός της αθανασίας είναι αυτός που έδωσε ο Ιησούς όταν είπε: «Διότι καθώς ο Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε και εις τον Υιόν να έχη ζωήν εν εαυτώ.» —Ιωάννης 5:26

Η αιωνιότητα έχει να κάνει με την ύπαρξη. Λέγεται ότι ο Θεός είναι ο πρώτος: «Εγώ είμαι ο πρώτος και εγώ ο έσχατος· και εκτός εμού δεν υπάρχει Θεός.» (Ησα. 44:6) Ο ψαλμωδός μαρτύρησε: «Πριν γεννηθώσι τα όρη, και πλάσης την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος έως του αιώνος, συ είσαι ο Θεός.» (Ψαλμ. 90:2) Ο Δημιουργός θα συνεχίσει να παραμένει το Υπέρτατον Όν σε όλο το μεγάλο του σύμπαν. Είπε: «Δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις άλλον.» —Ησα. 42:8

Ο ΑΥΤΑΡΚΗΣ

Η Τεχνητή Νοημοσύνη δεν είναι αυτάρκης.

Χρειάζεται χιλιάδες, ίσως εκατομμύρια, πληροφορίες και αλγόριθμους που τροφοδοτούνται σε αυτήν από τους ανθρώπινους δημιουργούς του πριν μπορέσει να εκτελέσει οποιαδήποτε εργασία άξια αναφοράς. Ο Θεός που μας αποκαλύφθηκε στη Βίβλο, στην ίδια τη φύση του είναι αυτάρκης και πλήρως διαισθητικός. Δεν χρειάζεται εξωτερική βοήθεια ή καθοδήγηση για να το προσθέσει στη δική του προσωπική νοημοσύνη. (Πράξεις 17:24,25) Όχι μόνο δεν χρειάζεται καμία εξωτερική βοήθεια, αλλά χαρίζει συνεχώς τα χαρίσματά του στη δημιουργία του. Είναι ο δωρητής κάθε καλού και τέλειου δώρου. — Ιάκωβος 1:17

Ο Θεός είναι παντοδύναμος. Αυτό σημαίνει ότι έχει όλη τη δύναμη, την εξουσία και τον έλεγχο. Ωστόσο, μας αποκαλύπτει ότι έχει θέσει ορισμένα όρια στην παντοδυναμία του. Στο εδάφιο Εβραίους 6:18 μας λένε ότι ο Θεός δεν μπορεί να πει ψέματα και στο Β' Τιμόθεο 2:13 ότι δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό του. Στο Ιάκωβος 1:13 πληροφορούμαστε ότι ο Θεός δεν πειράζεται από το κακό. Είναι ένας άγιος και δίκαιος Θεός και δεν θα χρησιμοποιήσει τη δύναμή του με οποιονδήποτε τρόπο που θα παραβίαζε τις άλλες ιδιότητες του, τη δικαιοσύνη, τη σοφία και την αγάπη.

Ο Θεός της Βίβλου είναι ο μεγάλος και υπέρτατος αρχιτέκτονας όλων όσα υπάρχουν τώρα ή που θα υπάρξουν ποτέ στο μέλλον, «όστις απ' αρχής αναγγέλλω το τέλος και από πρότερον τα μη γεγονότα». (Ησα. 46:10) Τα σχεδίασε όλα σύμφωνα με «τη βουλή του δικού του θελήματος». (Εφεσ. 1:11) Σε όλη εκείνη την αιωνιότητα του παρελθόντος, όταν ήταν μόνος, θα μπορούσε κάλλιστα να διαμόρφωσε σχέδια και σκοπούς που θα απαιτούσαν την αιωνιότητα του μέλλοντος για να επιτευχθούν. Τα πεπερασμένα μυαλά μας τρεκλίζουν καθώς προσπαθούμε, έστω και με μικρό τρόπο, να κατανοήσουμε τον Θεό της αιωνιότητας και τα αιώνια έργα του. Εμείς και όλα τα στρατεύματα του ουρανού δεν είμαστε παρά σαν μικρά παιδιά που παίζουμε με τους λεπτούς κόκκους άμμου στις όχθες του ωκεανού της αιωνιότητας, όπου μπροστά από την τρομαγμένη φαντασία μας διαδίδουν τους απεριόριστους σκοπούς του Θεού μας,

που είναι ανεξιχνίαστοι και αμέτρητοι.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΗΣ

Η παντογνωσία ορίζεται ως η γνώση όλων των πραγμάτων, και ο Θεός κατέχει τέτοια γνώση. Αντιλαμβάνεται τα πάντα· θυμάται τα πάντα. Ωστόσο, χαιρόμαστε πως συνδέεται με τη μνήμη όλων των πραγμάτων που μας έδωσε είναι η διαβεβαίωση ότι υπάρχουν κάποια πράγματα που επιλέγει να ξεχάσει. Αυτό, επίσης, είναι μια ιδιότητα της παντογνωσίας. Για παράδειγμα, σχετικά με τον Ισραήλ κάτω από τη Νέα Διαθήκη που υποσχέθηκε να κάνει μαζί τους, η υπόσχεση του Θεού είναι ότι την «αμαρτία» και την «ανομία» τους δεν θα τις θυμάται «πια» επειδή το αίμα του Χριστού έγινε η βάση για τη συγχώρεση των αμαρτιών. — Ιερ. 31:31-34· Εβρ. 8:12· 9:12-28

Μας λένε ότι όλα τα πράγματα είναι γυμνά και αποκαλύπτονται ενώπιον του Θεού. (Εβρ. 4:13) Στις αντιληπτικές και διαισθητικές του δυνάμεις έχει ικανότητα υπολογισμού, τάξης, χρωματισμού, βάρους, μεγέθους, μορφής, λεπτομέρειας, χρόνου, τόπου, αρμονίας, κατασκευής, ομορφιάς και υπεροχής. Όλα όσα έχει ποτέ συλλογιστεί και σκεφτεί, και όλα όσα θα οραματιστεί ακόμη στους αιώνες του μέλλοντος, ο Θεός έχει την ικανότητα να θυμάται για όλη την αιωνιότητα!

Σκεφτείτε τον άπειρο νου που ήταν σε θέση να σχεδιάσει όλα όσα υπάρχουν στο μεγάλο του Σύμπαν — στον κόσμο των πνευμάτων και στον υλικό κόσμο. Όλα είναι προϊόντα της σοφίας και της δύναμής του, και όλα είναι σχεδιασμένα σύμφωνα με τη δικαιοσύνη και την αγάπη του. Ο Θεός ρώτησε τον υπηρέτη του Ιώβ: «Που ήσο ότε εθεμελίονον την γην; απάγγελον, εάν έχης σύνεσιν. Τις έθεσε τα μέτρα αυτής, εάν εξεύρης; ή τις ήπλωσε στάθμην επ' αυτήν; Επί τίνος είναι εστηριγμένα τα θεμέλια αυτής; ή τις έθεσε τον ακρογωνιαίον λίθον αυτής,» — Ιώβ 38: 4-6

Ο Θεός έχει επίσης την ιδιότητα του να είναι πανταχού παρών! Δεν είναι απαραίτητο να ταξιδέψει κυριολεκτικά, έστω και στιγμιαία, από το ένα μέρος του

σύμπαντος στο άλλο για να δει τι συμβαίνει. Αντίθετα, είναι σε θέση να «βλέπει» και να «ακούει» τα πάντα, παντού στην τεράστια επικράτειά του ανά πάσα στιγμή. (Ιερ. 23:23,24· Ψαλμ. 139:2-12) Από αυτή τη σκοπιά βρισκόμαστε πάντα στην παρουσία του Θεού. Πόσο ενδυναμωτικό της πίστης μας είναι αυτό!

Η Βίβλος Ferrar Fenton μεταφράζει το Ησαΐας 43:13 ως εξής, «Υπήρξα πριν από τον ίδιο τον χρόνο». Δεν χρειαζόταν η μέτρηση του χρόνου, τουλάχιστον από την περιορισμένη ανθρώπινη αντίληψή μας, όταν ο Θεός ήταν μόνος. Ωστόσο, με την έναρξη της δημιουργίας, μια μονάδα αξίας ως προς τη διάρκεια έγινε ουσιαστική και ο Θεός είναι ακριβής χρονομέτρης. Πραγματοποιεί τα σχέδιά του με καθορισμένο χρονοδιάγραμμα. Δεν είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε πλήρως κάθε πτυχή αυτού του προγράμματος, γιατί δεν μας το αποκάλυψε με κάθε λεπτομέρεια. Ωστόσο, όταν χτυπά το ρολόι του Θεού, κινείται, ανεξάρτητα από το ποιος μπορεί να μείνει ακίνητος ή ποιος εργάζεται σε αντίθεση.

Στις Παροιμίες 8:22, η Νέα Ζωντανή Μετάφραση αναφέρει τον μονογενή Υιό του Θεού—τον Ιησού στην προανθρώπινη ύπαρξή του—μιλώντας για την εποχή που αυτός και ο Δημιουργός ήταν μόνοι μαζί, λέγοντας: «Ο Κύριος με διαμόρφωσε από την αρχή, πριν δημιούργησε οτιδήποτε άλλο». Τι υπέροχο να σκεφτεί κανείς ότι όταν ο μεγάλος Αρχιτέκτονας και ο Γιος του άρχισαν να εκτελούν το έργο της δημιουργίας, πρώτα έσπρωξαν προς τα πίσω τα τείχη του τίποτα και δημιούργησαν χώρο! Τότε, από την άπειρη σοφία και τη μεγάλη δύναμη του Θεού, αυτός και ο πιστός Υιός του άρχισαν να γεμίζουν το κενό του διαστήματος με τους αστερισμούς των ουρανών -γαλαξίες, αστέρια, πλανήτες—σε ολόκληρο το Σύμπαν.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗ ΔΟΞΑ ΤΟΥ

Ο ψαλμωδός έγραψε: «Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των

χειρών αυτού. Η ημέρα προς την ημέραν λαλεί λόγον, και η νυξ προς την νύκτα αναγγέλλει γνώσιν.» (Ψαλμ. 19:1,2) Στη συνέχεια, στον έβδομο στίχο ο Δαβίδ πρόσθεσε: «Η μαρτυρία του Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τον απλούν.» Έτσι, ενώ είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε κάτι από τη δόξα του Δημιουργού σημειώνοντας το μεγαλείο των δημιουργικών του έργων, όταν πηγαίνουμε στον Λόγο του και εξετάζουμε τη «μαρτυρία» για τα γενναιόδωρα σχέδιά του προς την ανθρώπινη δημιουργία του, αποκτούμε την πιο οικεία μας γνώση για τον ένδοξο χαρακτήρα του.

Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπον κατ' εικόνα του, τέλειον και πλήρως ικανόν να ανταποκρίνεται στις δίκαιες απαιτήσεις του νόμου του. (Γέν. 1:26) Ήταν εξαιρετικά σωστό ο Δημιουργός να επιβάλλει την απόλυτη υπακοή από πλευράς των νοήμωνων πλασμάτων του. Εφόσον δεν υπάκουσαν τον νόμο του Δημιουργού τους, ήταν σωστό και δίκαιο να καταδικαστούν σε θάνατο, καθώς είχε προειδοποιήσει ξεκάθαρα τον Αδάμ σχετικά με την ποινή για την ανυπακοή. — Γεν. 2:16,17

Ο Δημιουργός δεν σταματά όμως εδώ με την αποκάλυψη του ένδοξου χαρακτήρα του. Μέσω του θείου σκοπού του για την ανθρώπινη ανάκαμψη από την αμαρτία και τον θάνατο εμφανίζεται η αγάπη του: «Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» (Ιωάννης 3:16) Ο Ιησούς ήρθε για να λυτρώσει τον άνθρωπο από το θάνατο και προσέφερε τον εαυτό του ως «αντίλυτρον για όλους». (Α' Τιμ. 2,5,6) Για να το κάνει αυτό, ο Ιησούς έχυσε τη δική του ψυχή μέχρι θανάτου, δίνοντας την τέλεια ανθρώπινη ζωή του για τη χαμένη τέλεια ζωή του Αδάμ, ο οποίος είχε παρακούσει. (Ησα. 53:12· Μάρκος 10:45) «Διότι επειδή ο θάνατος ήλθε δι' ανθρώπου, ούτω και δι' ανθρώπου η ανάστασις των νεκρών. Επειδή καθώς πάντες αποθνήσκουσιν εν τω Αδάμ, ούτω και πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇ εν τω Χριστώ», δηλαδή, σε όλους θα δοθεί η ευκαιρία να αποκτήσουν αιώνια ζωή στη βασιλεία του Χριστού. — Α' Κορ. 15:21,22

Πέρα από αυτό, η πλήρης φλόγα της δόξας του Θεού αποδεικνύεται τελικά μέσω της χρήσης της δύναμης του στην ανάσταση των νεκρών. Η εξαιρετική απόδειξη αυτού δόθηκε ήδη, αν και μέχρι στιγμής αυτό το αναγνωρίζουν και πιστεύουν πλήρως μόνο λίγοι. Αυτή ήταν η ανάσταση του Υιού του, Ιησού Χριστού, από τους νεκρούς. Οι αληθινοί ακόλουθοι του Ιησού, εκείνοι που έχουν απόλυτη εμπιστοσύνη στον Λόγο του Κυρίου και στη μαρτυρία του σχετικά με την ανάσταση, είδαν αυτή τη θαυμάσια εκδήλωση της δόξας του Θεού. — Α' Κορ. 15:3,4,20-22· Πράξεις 2:32· 17:31

Ο Απόστολος Παύλος έγραψε ότι «ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα του Πατέρα», που σημαίνει ότι αυτή η άνευ προηγουμένου χρήση της θείας δύναμης επέδειξε τη δόξα του Θεού, όπως όλα τα έργα της δημιουργίας «δηλώνουν» τη δόξα του. (Ρωμ. 6:4) Η δόξα του Θεού εμφανίζεται επίσης στην «πρώτη ανάσταση» της εκκλησίας του Χριστού. (Αποκ. 20:6) Τελικά, όλη η ανθρωπότητα θα αναγνωρίσει αυτή την απόδειξη της δόξας του Δημιουργού. —Ιωάννης 5:28,29· Πράξεις 24:15

Ερχόμενοι ακόμη πιο κοντά στις καρδιές του ανθρώπινου γένους, ως απόδειξη της δόξας του Θεού, θα είναι η ανάσταση όλης της ανθρωπότητας από τον ύπνο του θανάτου. Ο Ιησούς είπε στη Μάρθα ενώ ετοιμαζόταν να ξυπνήσει από τον θάνατο τον αδελφό της Λάζαρο: «Δεν σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν του Θεού;» —Ιωάννης 11:40

Το εδάφιο Αββακούμ 2:14, μια υπέροχη προφητεία που απεικονίζει τα αποτελέσματα της βασιλείας του Χριστού στη γη, λέει: «Διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν.» Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ξεκάθαρα ότι ένας από τους κύριους στόχους της βασιλείας του Χριστού είναι η αποκατάσταση των νεκρών στη ζωή, και μπορεί κάλλιστα η ολοκλήρωση αυτού με θεική δύναμη να είναι ένα από τα ισχυρά έργα αυτής της βασιλείας που θα συμβάλει στην πλήρωση της γης με τη δόξα του Θεού.

Εκ κατακλείδι, ο νους και η ευφυΐα του Θεού είναι απείρως ανώτερα από αυτά οποιουδήποτε ανθρώπου, για να μην πω τίποτα για οποιαδήποτε μορφή Τεχνητής Νοημοσύνης που δημιουργήθηκε από τον άνθρωπο. Επομένως, καλά κάνουμε να αναζητούμε καθοδήγηση και κατεύθυνση σε Αυτόν για όλες τις υποθέσεις της ζωής. Σημειώνουμε αυτό το ισχυρό εδάφιο: «Διότι αι βουλαί μου δεν είναι βουλαί υμών ουδέ οδοί υμών αι οδοί μου, λέγει Κύριος. Αλλ' όσον είναι υψηλοί οι ουρανοί από της γης, ούτως αι οδοί μου είναι υψηλότεραι των οδών υμών και αι βουλαί μου των βουλών υμών.» — Ησ. 55:8,9

Δόξα τω Θεώ που ούτε υπήρξαν, ούτε θα υπάρξουν ποτέ, οποιεσδήποτε «αθέλητες συνέπειες» από τα αποτελέσματα της θείας νοημοσύνης. Βασίζεται στα τέσσερα υπέρτατα και αταλάντευτα χαρακτηριστικά χαρακτήρα του Δημιουργού: το θεμέλιο της δικαιοσύνης του, την απέραντη σοφία του, την απεριόριστη αγάπη του και την παντοδύναμη δύναμή του. Πράγματι, «Η πίστη μπορεί να τον εμπιστευτεί σταθερά, ό,τι κι αν γίνει!»
